

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce: **F plus H s. r. o.**, se sídlem Třebíč, Zborovská 856/49, zastoupeného Ing. Jitkou Routkovou, daňovou poradkyní se sídlem Liberec, Komenského 87/3, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 3. 7. 2012, č. j. 10103/12-1303-701728,

### t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10 522 Kč, a to k rukám jeho daňové poradkyně Ing. Jitky Routkové do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 12. 9. 2012 se žalobce domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně. Jím tento právní předchůdce žalovaného zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí ze dne 28. 11. 2005, č. j. 102776/05/330911/3854, kterým Finanční úřad v Třebíči žalobci dodatečně vyměřil daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2004 ve výši 0 Kč.

Na výzvu k předložení správního spisu a vyjádření k žalobě žalovaný přípisem ze dne 30. 5. 2013 sdělil soudu záměr uspokojit žalobce ve smyslu § 62 s. ř. s. a § 124 daňového řádu. Zdejší soud usnesením ze dne 4. 6. 2013 (č. l. 77) stanovil žalovanému pro vydání nového rozhodnutí a jeho oznámení soudu i žalobci lhůtu dvou měsíců. Dne 16. 7. 2013, tedy před uplynutím určené lhůty, žalovaný soudu oznámil vydání rozhodnutí ze dne 1. 7. 2013, č. j. 17338/13/5000-14301-702127, jímž změnil žalobou napadené rozhodnutí ze dne 3. 7. 2012 tak, že zrušil rozhodnutí (dodatečný platební výměr) Finančního úřadu v Třebíči ze dne 28. 11. 2005, č. j. 102776/05/330911/3854, a zastavil řízení ve věci stanovení daně z přidané hodnoty žalobci za zdaňovací období březen 2004. Na závěr odůvodnění rozhodnutí žalovaný konstatoval, že správce daně bude dle § 101 daňového řádu deklarovat stanovení předmětné daně v souladu s tvrzením uvedeným v dodatečném daňovém přiznání ze dne 30. 6. 2004, č. j.

73493/04. Žalovaný soudu současně doložil, že rozhodnutí ze dne 1. 7. 2013 oznámil též žalobci.

Žalobce následně podáními ze dne 12. 8. 2013 a 17. 9. 2013 k výzvě soudu dle § 62 odst. 3 s. ř. s. sdělil, že byl postupem žalovaného plně uspokojen.

Zdejší soud dospěl k závěru, že v souzené věci byly splněny podmínky stanovené soudním řádem správním [§ 47 písm. b), § 62] pro zastavení řízení o předmětné žalobě z důvodu uspokojení žalobce postupem žalovaného. Vedle naplnění příslušných procesních kroků soud především shledal, že postupem žalovaného nebylo zasaženo do práv a povinností třetích osob, a dále, že žalovaným nově vydané rozhodnutí ze dne 1. 7. 2013 netrpí vadami, které by způsobovaly jeho nicotnost, či vadami, k nimž soud přihlíží z úřední povinnosti.

Z uvedených důvodů soud usnesením řízení podle § 47 písm. b) s. ř. s. zastavil.

V této souvislosti nutno dodat, že dle § 62 odst. 5 s. ř. s. nabývá žalovaným nově vydané rozhodnutí ze dne 1. 7. 2013 právní moci nebo obdobných právních účinků až dnem právní moci tohoto usnesení o zastavení řízení (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2009, č.j. 4 Ads 105/2008-185, publ. pod č. 2502/2012 Sb. NSS, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)).

Žalobce byl v řízení částečně osvobozen od soudních poplatků. Soudní poplatek za žalobu tak zaplatil pouze ve výši 600 Kč. Tato částka je nižší než 1 000 Kč, soud proto nerozhodoval o vrácení zaplaceného soudního poplatku dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno pro uspokojení žalobce, má podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. žalobce proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Odměna žalobcovy daňové poradkyně a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k čl. II vyhlášky č. 486/2012 Sb. byl na právní služby poskytnuté do 31. 12. 2012 aplikován advokátní tarif ve znění účinném do tohoto data, na právní služby poskytnuté po tomto datu byl aplikován advokátní tarif ve znění účinném od 1. 1. 2013. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby učiněné do konce roku 2012 (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a jeden úkon právní služby provedený v roce 2013 (sdělení o uspokojení žalobce ze dne 12. 8. 2013) a tři režijní paušály, ve výši 2 x 2 100 Kč, 1 x 3 100 Kč a 3 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2012, a § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2013], tedy celkem 8 200 Kč. Protože žalobcova daňová poradkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 1 722 Kč, odpovídající dani, kterou je daňová poradkyně povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném od 1. 1. 2013 (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 600 Kč. Celkem mu tedy vůči žalovanému byla přiznána náhrada nákladů ve výši 10 522 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Nad tuto přiznanou náhradu nákladů řízení žalobce ještě v podáních ze dne 12. 8. a 19. 9. 2013 požadoval u úkonu spočívajícího v podané žalobě zvýšení mimosmluvní odměny dle § 12 advokátního tarifu na dvojnásobek z důvodu časové náročnosti, a dále běžnou odměnu za úkony dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu označené jím jako „výzva soudu a vyjádření žalovaného“ (ze dne 15. 6. 2013) a „rozhodnutí žalovaného v rámci přezkumu – seznámení s“ (ze dne 2. 7. 2013); celkem si žalobce nárokoval částku 19 113 Kč. Tyto návrhy však soud neakceptoval. Zvýšenou časovou náročnost věci ve vztahu k podané žalobě soud neshledal. Věc se týkala dodatečného vyměření jednoho druhu daně za jedno zdaňovací období. Žaloba ani napadené rozhodnutí žalovaného se pak v porovnání s jinými soudními věcmi nevyznačovaly obsahovou či rozsahovou mimořádností. U specifikovaných činností žalobce se pak nejednalo o úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1, 2 advokátního tarifu a nelze je ani dle § 11 odst. 3 advokátního tarifu k žádnému z takových úkonů přirovnat. Činnost právního zástupce spočívající v obdržení a seznámení se s obsahem soudních výzev či aktů jiného účastníka řízení se samozřejmě předpokládá, avšak odměna za ni je absorbována do odměny za relevantní úkony právní služby odpovídající vymezení v advokátním tarifu (v daném případě tedy např. do odměny za úkon spočívající ve sdělení o uspokojení žalobce ze dne 12. 8. 2013).

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. září 2013

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.  
předsedkyně senátu